

עפ"ת 40571/05/22 - שי פורמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 40571-05-22 פורמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90514421263

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
שי פורמן	מעורר
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

פסק דין

בפניי ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט ע' בר) בהמ"ש 6177-03-22 מיום 4.5.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 15.3.22 להארכת מועד להישפט הנוגעת להודעת תשלום קנס בסך של ₪ 750 שנשלחה למענו של המערער בגין עבירת מהירות מיום 7.10.19 שצולמה במצלמת מהירות א-3.

המערער, עורך דין במקצועו, טען באמצעות בא כוחו, כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, וחזקה עליו כעורך דין המקפיד ליטול את הדואר המגיע אליו, כי כך היה נוהג אם היתה מתקבלת הודעת הקנס. לא היה חולק כי הוצג אישור המסירה בו צוין כי דבר הדואר "לא נדרש", אולם נטען כי זה חסר פרטים: לא מצוין באישור מה שם הדואר, לא ברור מהו מספר הדוח אליו מתייחס אישור המסירה, ולא ברור אם התאריך המופיע על אישור המסירה - 26.11.2019, מתייחס למשלוח ההודעה הראשונה או השניה; בנוסף נטען, כי למערער נודע לראשונה על קיומו של הדוח בעקבות הודעה שקיבל מרשות הרישוי על פסילת רישיון הנהיגה, ולאחר בירור העניין נזכר כי שילם בטעות את הקנס עבור הדוח הנדון כאשר ביקש לשלם עבור דוח אחר. המערער הציג אישור תשלום שנופק על ידי המרכז לגביית קנסות לפיו שילם ביום 11.11.20 קנס ותוספת פיגורים עבור שני דוחות - בגין הדוח דנא, סך של 1166 ₪, ועבור דוח אחר - 375 ₪ (במקור - 250 ₪).

באשר לביצוע העבירה נטען כי לא מוגשים "בשנה וחצי האחרונות" דוחות המופקים ממצלמה

א-3 בשל טענות הקשורות בתפעולה.

נוכח אלה סבר המערער כי יש לאפשר לו הארכת מועד להישפט בגין דוח זה.

המשיבה בבית משפט קמא טענה כי יש לדחות את הבקשה נוכח תשלום הקנס, משלוח ההודעה לכתובתו של המערער, והשיהוי בהגשת הבקשה.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו, כי נוכח ההבדל בסכומי הקנסות כעולה מהאישור שהוצג "נראה תמוה" כי המערער לא שם לב "ל"תוספת התשלום" מעל ל-1,000 ₪, כאשר ביקש לשלם קנס בסך של 250 ₪ עבור דוח אחר. עוד צוין כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר לאחר תשלום הקנס. בית המשפט דחה את הטענה הנוגעת למצלמה נוכח כך שטענות דומות נדחו כבר בפסיקת בית המשפט העליון (רע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל; רע"פ 1771/19 ליאור עבדי נ' מדינת ישראל (11.7.2019)).

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על הטענות שעלו בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא. נטען כי המערער לא הקדיש כל מחשבה לגובה הקנס ששולם ביום 11.11.20, ולא "העלה על דעתו" כי בשל התשלום יזקפו לחובתו נקודות, וכי רק בחודש ינואר 22 נודע לו, בעקבות הודעת רשות הרישוי על קיומו של הדוח, ולאחר "כחודשיים וחצי" - פרק זמן סביר כנטען, שנדרש לבירור העניין - הגיש את הבקשה לבית משפט קמא.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

ראשית, לא היה חולק כי הודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום למענו של המערער, ומאישור המסירה עולה התאמה למספר הדואר הרשום המופיע על הודעת תשלום הקנס; על אישור המסירה מופיע הרישום כי הדואר לא נדרש, בציון תאריך 26.11.2019 - כחודש לאחר מועד משלוח הודעת תשלום הקנס - 22.10.2019, כמצוין בדוח. בנסיבות אלה עולה חזקת מסירה, שהיה על המערער לנסות לערערה לפחות בפנייה לדואר ישראל לבירור טענתו כי לא התקבלה בביתו הודעה על קבלת דבר הדואר, והטענה כי לא נרשמו מלוא הפרטים באישור המסירה, לא מנעה אפשרות בירור.

שנית, עולה מתשלום הקנס כי המערער היה מודע לקיומו של דוח העבירה שמספרו מצוין באישור התשלום שהציג, ושותף אני להבעת התמיהה בהחלטת בית משפט קמא, באשר לטענה כי התבלבלו למערער היוצרות בעת תשלום הקנס, שכן מאישור התשלום עולה כי הקנס שולם עבור שני הדוחות, ולא עבור דוח אחד מבין השניים, וחזקה על המערער, עורך דין כאמור, כי הבין עבור מה מיועד תשלום הקנס בסכום לא מבוטל.

שלישית, אציין כי המערער הגיש בקשתו בשיהוי רב, כשנתיים ומחצה לאחר מועד ביצוע העבירה, למעלה משנה לאחר תשלום הקנס, ואף בשיהוי ביחס למועד ההודעה שהתקבלה מרשות הרישוי, ומשכך לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לאי הגשת הבקשה במועדה, או מייד משהוסרה המניעה להגשה, באופן המעיד על השלמה עם ביצוע העבירה, כפי שאף ניתן להניח נוכח תשלום הקנס.

בנסיבות אלה - נדחה הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"ב, 12 יוני 2022, בהעדר הצדדים.